

jeg tror ogsaa, at han vil komme til at sande, at han har set fejl. Thi overfor de mindre Lovgivningsarbejder, endog overfor almindelige Arbejder af større Natur kan man tænke sig, at gruppepolitiske Hensyn kunne lægge Hindringer i Vejen for Arbejdets Fortsættelse, fordi Spørgsmaalet ikke er stort nok til at bryde gennem Gruppestrident. Men det ærede Medlem vil komme til at se, at Forfatningsspørgsmaalet er et Spørgsmaal af en saadan Størrelse, at det kommer til at bryde Gruppemodstanden, at det vil have en Evne til at samle alle de Vælgere, der have troet, at der var Alvor i de forskellige Venstrepartiers Udtalelser om Juni-Grundlovens Tilbagevenden, som have mødt paa vore Grundlovsfester Aar efter Aar og hørt „Lever“ udbragte for Juni-Grundloven og Udtalelser, der sluttede med at paa kalde Tilbageerobringen af denne Grundlov. Han vil komme til at se, at alle disse Vælgere, der have deltaget i vort politiske Liv, ville samle sig om denne Sag og give den den Styrke, den behøver for at trænge endelig igennem her i Landet.

A. P. Andersen: Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borbjerg) omtalte i Dag min Stilling indenfor det Parti, jeg tilhører, og skænkede mig nogle deltagende og venlige Ord i Anledning af, at jeg skulde være udsat for Fare i dette Parti. Jeg takker for Deltagelsen, men skal i øvrigt ikke indlade mig paa at komme nærmere ind paa det af det ærede Medlem rejste Spørgsmaal, da jeg ikke tror, det har Interesse for nogen i det Parti, jeg tilhører.

Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at naar han mente, at mit Forhold til Valgkredssagen skulde være Aarsag til en svag Stilling i Partiet, har det ærede Medlem enten ikke hørt, hvad jeg sagde i Gaar, eller ikke læst det foreliggende Fortryk. Thi ellers vilde han vide, at den samme Stilling, som jeg indtog i Udvalget, formulerede jeg her i Gaar i høj Grad tydeligt, idet jeg bemærkede, at naar man fra alle konservative Gruppers Side var klar over, at man ikke vilde ofre Landstinget for at faa Forholdstalsvalg indført, og naar man modsat fra Delegationsgruppernes, fra Socialdemokraternes og de Radikales Side er klar over, at man ikke vil give Forholdstalsvalg, medmindre man fik noget i Retning af Juni-Grundloven indført, hører i Virkeligheden enhver Forhandling op. Der er ikke andet end en Skinforhandling paa dette

Grundlag. Man maa da, for saa vidt man vil fremme Sagen, gaa til noget andet. Derfor sagde jeg, at jeg subsidiært kunde være med til at forelægge et Forslag, hvad der temmelig sikkert kunde opnaas Enighed mellem Delegationsgrupperne og Regeringsgrupperne om, for at føre Sagen til Landstinget, saa at der kunde komme en Forhandling i Gang. Det ærede Medlem kunde derfor spare sig sin Medlidenhed og sin Medfølelse. Denne min Stilling er ikke af ny Dato, den er nøje, hvad den var for 3—4 Maaneder siden.

Jeg har i Fortrykket gennemlæst den højtærede Ministers Svar paa mit Spørgsmaal. Jeg forstod det ikke ganske i Gaar. Jeg ser, at det Indtryk, jeg da fik, var rigtigt, nemlig at den højtærede Minister gik uden om alle de Spørgsmaal, der rettedes til ham om hans Stilling til Forsvarslovene. Det var vistnok det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), der har en vis Sympati med den højtærede Konseilspræsident, der i Gaar talte noget om, at den højtærede Konseilspræsident talte i et Sprog, der var Bibabu. Jeg tror, det ærede Medlem har Ret. Spørger man den ærede Konseilspræsident paa een Maade, svarer han Bibabu, og spørger man modsat om det samme, siger han Babubi. Det er hele Forskellen. Jeg tror dog, man kan udele af hans Svar, at den højtærede Minister erkender, at han er gaaet udenfor den Kompetence, som han har som parlamentarisk Ministerchef, ved at erklære, at han efter et modtaget Mistillidsvotum vil opløse Folketinget. Overfor Bemærkningerne af det ærede Medlem fra Holbæk (Rode), som jeg ogsaa har gennemlæst, vil jeg kun sige, at jeg har aldrig sagt, at den højtærede Konseilspræsident ikke kom til at opløse, selv om han fik et Mistillidsvotum. Jeg har heller ikke sagt, at det er uparlamentarisk, hvis han kom til det. Det eneste, jeg har sagt, er, at han kan ikke vide noget derom, medmindre han har sikret sig Opløsningsret for alle Tilfælde. Men derpaa vil den højtærede Minister ikke give noget Svar. Han har altsaa udtalt sig langt udover den Kompetence, han faktisk har, og mod det Hensyn, han skylder den tredje Faktor i Lovgivningsmagten. Det er det, jeg har villet fastholde.

I den Presse, der støtter Ministeriet, enten dets Partipresse eller dets allieredes, har man i de sidste Dage forsøgt at give det Udseende af, at hvis Flertallet i dette Ting ved et Mistillidsvotum styrtede Rege-